

עפ"א 53986/04/23 - עו"ד אביעד ויסולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

20 יוני 2023

עפ"א 23-04-53986 ויסולי נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מערער עו"ד אביעד ויסולי
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

בפני ערעור שהגיש המערער נגד הכרעת הדין וגורר הדין שניתנו בבית המשפט לעניינים מקומיים בתיק ח"ג 23092-05-21 ביום 08.03.23

הרקע לערעור:

הנאשמה על פי האמור בדי"ח שבבסיס תיק במ"ש קמא, ויסולי מרим, הגישה בקשה להישפט בגין שני דוחות חניה (דו"ח עיריה 58625435 + 58337932). בהתאם לבקשתה הוגש ביום 11.05.21 כתוב אישום לפיו עברה עבירה של העמדת רכב וחניתו במקום שנקבע על ידי תמרור 818 כי אסורה בו עצירה וחניתה ליד אבני שפה בצבא אדום לבן, בהתאם לסעיף 6(ב) לחוק עזר לחיפה (העמדת רכב וחניתו), התשמ"ה - 1985 (להלן: "חוק העזר") וכן כתוב אישום לפיו עברה עבירה של העמדת רכב וחניתו על המדרכה אשר לא נקבעה כמקום חניה מוסדר, בהתאם לסעיף 6(ב) לחוק העזר. עבירות אלה הינן עבירות תעבורה המופיעות בתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

בדיון הראשון שנקבע בימי"ש קמא לא התיצבה הנאשמת וניתנה הכרעת דין בהדרה המרשיעה אותה בעבירות המפורטות בכתב האישום. נגור עלייה תשולם קנס מקור בסך של 750 ₪. בהמשך הגישה הנאשמת, ויסולי מרימ, בקשה באמצעות ב"כ עו"ד אביעד ויסולי, לביטול הכרעת הדין וגורר הדין שניתנו בהuder התיצבות בטענה כי הזמנה לא נמסרה לנשאת ולא הובאה לידיועטה. במ"ש קמא הורה על ביטול הכרעת הדין וגורר הדין וזימן את הצדדים לשיבת הקראה. במסגרת הדיון שנקבע ליום 14.09.22 לא התיצבה הנאשמת ועו"ד ויסולי התיצב וטען בשמה לכפירה בעבירות. נטען להתיישנות. נטען כי כתב האישום אינו עונה על דרישות החסד"פ לכתב אישום. כן נטען כי החינה הייתה על מדרכה שנקבעה כמקום חניה מוסדר ובמקרה השני לא הייתה חניה, עו"ד ויסולי היה הנוג והפקח סירב למסור את הפרטים שלו. עו"ד ויסולי ביקש להסביר את הדו"ח שמספרו 58337932 על samo. במ"ש קמא הורה על הסבת הדו"ח הנ"ל עלשמו של עו"ד ויסולי תוך פתיחת תיק נוסף ב"נת המשפט". עניינו של ההליך בו עו"ד ויסולי הוא הנאשם הבהיר בנפרד ועל פי מה שנמסר לבית המשפט במהלך הדיון, הлик זה נמחק לאחר שהמאמינה בדינה את טענותיו של הנאשם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או.יל © verdicts.co.il

ביום 08.03.23 התקיים דיון בתיק ח"נ 21-5-23092 בגין הדו"ח הנוסף אשר לא הוסב על שמו של עו"ד יוסלי, דו"ח מס' 58625435, כאשר בcourtת הפרוטוקול צוין "הנאשمت: עו"ד יוסלי אביעד..". כמו כן, לאורך מסטר דפים בתחילת הפרוטוקול עו"ד יוסלי אביעד כונה "הנאשمت" כאשר הוא למעשה "ב"כ הנאשمت" בתיק שבנדון. גם לאחר שב"כ הנאשمت מצהיר לפרטוקול כי הוא לא הנאשמת אלא ב"כ הנאשمت, בהמשך הפרוטוקול ממשיך עו"ד יוסלי להזכיר "נאשمت" ולא "ב"כ הנאשمت". גם לאחר שהוא מסביר שהוא שני דוחות, אחד הוא בקש להסביר על שמו והשני הוא של הנאשمت, הגב' יוסלי (אך אין בו את שם הנאשمت), ממשיך עו"ד יוסלי להיות מכונה "נאשمت" בהחלטת בית המשפט ובפרטוקול.עו"ד יוסלי ממשיך במהלך הדיון לנסות ולהבהיר כי בדו"ח שבנדון הוא אינו "נאשمت" ולא בקש להסביר את הדו"ח שבנדון על שמו, אלא את הדו"ח השני שבגינו נפתח תיק אחר ונקבע לדין נפרד. אך בימ"ש קמא אינו מקבל את ההסבירים וקובע כי עו"ד יוסלי בקש להישפט בגין שני הדוחות ואלה אוחדו תחת תיק נט משפט אחד. עו"ד יוסלי ממשיך להיות מכונה "נאשمت" מבahir כי מי שביצע את העבירה המייחסת לכואורה היא גב' מרום יוסלי וכי הוא מיצג אותה והודיע על כך בישיבה מיום 14.09.22 במסגרת בקשה להסביר רק את החניה באדם לבן על שמו והדו"ח הושב לתיק אחר. בתיק שבנדון הוא מיצג את גב' יוסלי ונמצא כ"ב"כ הנאשمت" ולא "נאשمت". למרות זאת במהלך הפרוטוקול מכונה עו"ד יוסלי כ"נאשمت". בית משפט מורה על הסבתו של הדו"ח מחדש על שם הגברת מרום יוסלי ומעמוד 12 ואילך לפרטוקול מכונה עו"ד יוסלי "ב"כ הנאשمت", אך כתורת המסמן לא תקינה וכן לא ניתן של עו"ד יוסלי כ"נאשמת" עד עמ' 12 לפרטוקול. בעמוד 13 לפרטוקול ניתנה החלטה נוספת בה הבהיר בימ"ש קמא כי ניתן של ב"כ הנאשمت כנאשמת נעשתה לאור הבלבול שנוצר כתוצאה מהתנהלות ב"כ הנאשمت ודבריו כפי שהובאו בפרטוקול דיון מיום 14.09.22. למרות זאת לא תקינה כתורת המסמן בה רשם כי עו"ד יוסלי הוא הנאשمت וההמשך המסמן עד עמ' 12.

בהמשך הפרטוקול ניתנה הכרעת הדיון במסגרת נקבע כי הتبיעה הוכיחה את אשמתה של הנאשمت מעל לכל ספק סביר וכן הורשעה הנאשمت בביצוע העבירה המייחסת לה בכתב האישום. בהמשך, לאחר טיעונים לעונש, ניתן גזר הדין במסגרתו נגזר על הנאשمت Kens מרבי בסך של 3,600 ₪. אך כאמור, בcourtת מסמן הפרטוקול ובעמודים הראשונים נשאר כינוי של עו"ד יוסלי כ"נאשמת".

ביום 08.03.23 ניתנה החלטה בפתחית על גבי הפרטוקול הנ"ל, במסגרת נקבע כי "בשל תקלת מערכת" נט המשפט" שארעה במהלך הפרטוקול (התנטקויות ברשות פעם לשעם שגרעו תיקונים בפרטוקול, ושיבשו את הכתוב בו), נפלו טיעיות באופן הצגת ב"כ הנאשمت כנאשمت ולהיפך, וכן נרשמו הפעלים בהחלטות בלשון זכר לגבי הנאשمت, ובלשון נקבה לגבי ב"כ הנאשمت. בית המשפט מתנצל על טיעיות אלה". בהמשך הגיע ב"כ הנאשمت" הודעה על בקשה לפסנות כב' השופטת סיגלית גץ אופיר ועל בקשה לביטול פרוטוקול, הכרעת דין וגזר דין, במסגרת טען לטיעיות בפרטוקול. לאחר קבלת תגובה לבקשתה, ביום 15.03.23 ניתנה החלטת בימ"ש קמא לפיה דין הבקשה להידחות. כן הוסבר במסגרת ההחלטה שובה כיצד נפלו הטיעיות בפרטוקול ביום"ש מיום 08.03.23. בסופה להחלטה צוין כי "כל שב"כ הנאשמת יאשר זאת, יציא בית המשפט נוסח חדש ומתוקן לפרטוקול, בו יתוקנו הטיעיות".עו"ד יוסלי לא הגיע לכך והגיש את הערעור שבנדון נגד הכרעת הדין וגזר הדין. כמו כן, הגיע בשמו ובשם מרום יוסלי ערעור לבית המשפט העליון נגד ההחלטה בעניין הבקשה לפסילת המותב בבית משפט קמא, ע"פ 23/230, אשר נדחה על ידי ביהם"ש העליון ונקבע בו כי משעה שנייתן פסק דין בהליך נושא הערעור דין, "דרך המלך" היא העלת טענת הפסולות במסגרת הערעור על פסק הדין עצמו, ככל שיוגש. עוד צוין כי "אף לגופו של עניין, לא מצאת כי טענות המערערים מקומות עילה לפסילת המותב. המותב הבahir בהחלטתו מיום 15.3.2023 כי הטיעיות שנפלו בשמות

הצדדים בפרוטוקול הדיון הן טעויות טכניות באופיין, וכי ככל שבא-כח המערערת יאשר זאת, יפורסם נוסח מתוקן של הפרוטוקול. המערערים לא עשו כן, וכפי שכבר נפסק בעבר, בקשה פסולות אינה תחליף לבקשת תיקון פרוטוקול...".

טענות הצדדים:

המערער טוען כי הכרעת הדיון וגורר הדיון ניתנו נגדו למרות שלא הוגש נגדו כתוב אישום, לא הומצאה לו כל הזמנה לדין ולא התנהל משפט נגדו. המערער חוזר על טענות שנטענו בפניו ביום"ש קמא בדבר העדר הזמן למשפט שנמסרה בדיון למערער או לכל אדם אחר כנאשם, כנדרש בחוק ובתקנות ובדבר התיישנות כתוב האישום ביחס לכל אדם. עוד טוען כי בהכרעת הדיון וגורר הדיון לא מוזכר כל אדם הקשור לעבירה הנטענת על ידי המשيبة ולא מצוינת כל ראייה הקושרת אדם כלשהו לעבירה הנטענת. כן טוען כי הכרעת הדיון ניתנה לפי עבירה לפי סעיף 6(בז) לחוק העזר ותקנה 72(א)(2א) לתקנות התעבורה ואילו גורר הדיון ניתן לפי פקודת העיריות שככל אינה נזכרת בכתב האישום הנטען על ידי המשيبة. לאור האמור מבקש המערער לבטל את הכרעת הדיון וגורר הדיון ולזכותו בזכותו מלא בהעדר אשמה. עוד טוען כי למשיבה הייתה הזדמנות לבקש מבית המשפט לתקן את הפרוטוקול אך היא לא ביקשה זאת. טוען כי יש לבטל את הפרוטוקול שהתנהל בצוואה לא נכונה וכולל טעויות. טוען כי הפרוטוקול הינו בלתי אפשרי ובימ"ש עצמו לא תיקן את הפרוטוקול למרות שהוא רשאי לעשות כן.

המשיבה טוענת כי הדיון ביום"ש קמא ארך כ-4 שעות וממערער עשה ככל יכולתו כדי לבלב ולהתיש את ביום"ש קמא. התנהגותו הייתה מחפירה ובימ"ש קמא גילה סובלנות וסבלנות. טוען כי המערער ניסה לבלב את ביום"ש עם שני הדוחות וניסה לדון בשני הדוחות בו זמנית. טוען כי מדובר בדו"ח בגין חניה על מדרכה שניית בדיון. העבירה נעברה על ידי הנאשמת בתיק והנאשמה הרימה את הנTEL להוכיח את העבירה באמצעות המפקח שעריך את הדו"ח ובאמצעות הראיות שהגישה. ביום"ש קמא התרשם מעדות המפקח ומהraiות שהוגשו בהכרעת הדיון נקבע שהעבירה נעברה. מאז פתחתו של ההליך ביום"ש קמא, הנאשמת היא מרימים ויסולי ולא המערער. הכרעת הדיון וגורר הדיון לא ניתנו נגד המערער אלא נגד מרימים ויסולי למרות שבפרוטוקול רשום בcourtת שמם של המערער כנאשמת וזאת בשל הבלבול שלו. יצר המערער בהתנהגותו בדיון כאשר הדו"ח הוסב לשמו ובימ"ש הורה על הסבתו מחדש אשר התגלה לו הבלבול המכוון. בשל תקללה במחשב ביום"ש זה לא תוקן הלכה למעשה חרף דרישות ביום"ש שניית לקרוואו אותו בפרוטוקול. ביום"ש קמא הבHIR כי הטיעויות שנפללו בשמות הצדדים בפרוטוקול הן טעויות טכניות באופיין בלבד והמערער היום לא יכול להיבנות עליהם כאילו לא נכח בדיון ולנסות להתחמק מתשלום הknss. ביום"ש קמא ציין את הבלבול לכל אורר הפרוטוקול, הבין את הטיעות ודרש לתקן את הפרוטוקול. אך עקב תקללה בcourtת נת המשפט עניין זה לא תוקן. טוען כי בהתאם לתקנות הודעת תשלום הknss פתחה בהליך ואין צורך לגייס כתוב אישום כמקובל בהליך הפלילי ודין הזמנה למשפט כתוב אישום. הודיעת תשלום הknss שנמסרה בפתח ההליך כללה את פרטיו העבירה ואם הנאשם מודיע שברצונו להישפט על העבירה נשלחת לו הזמנה למשפט וזה בדיק מה שקרה כאן. הנאשמת מרימים ויסולי הגישה בקשה להישפט, נשלחה לה הזמנה למשפט המהווה את כתוב האישום. התקיק נפתח על שמה של מרימים ויסולי ולא אביעד ויסולי ובשל טעויות טכניות בלבד במהותן הכותרת נרשמה כי אביעד ויסולי הוא הנאשמת. לא ניתן בכלל זה לחמוק מן הדיון. העבירה נעברה. הknss ניתן בצדκ והמערער עצמו סירב לתקן את הפרוטוקול.

דין ומסקנות:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, את הכרעת הדין ואת גזר הדין של בימ"ש קמא, הגעתו למסקנה כי יש לקבל את העreau ולבטל את הכרעת הדין וגזר הדין מהטעם שנפל בהם פגם המצדיק את ביטולו של פסק הדין. בטרם אפרט סבור אני כי יש להעיר ולהבהיר מספר נקודות:

בית המשפט הוא האחראי על ניהול הדיון, על הפרוטוקול ועל פסק הדין היוצא תחת ידו. לא ניתן לפטור מאחריות בצדוק של תקלת מחשב. גם אם הייתה תקללה הרי שחוות בית המשפט לדאוג לתיקון הטיעויות שנפלו בפרוטוקול, בהכרעת הדין ובגזר הדין. לא ניתן להזכיר תיעוד של הליך משפטי הכלול דין והכרעה כאשר הcotרת של ההליך שגיה, על פניה, ומיחסת את ביצוע העבירה, הוכחת האשמה וגזר הדין, על שם שגוי שאינו מתישב עם האישום. בית משפט קמא היה צריך להודיע לצדים על הטיעות, לבקש עמדתם בנוגע לתיקון ולהורות על תיקון גם בהעדר הסכמה, תוך הנמקה ברורה. התוצאה של הימנעות מהאמור היא הנחתת הליך משפט מלא ופסק דין שגוי על פניו, כנגד אדם לא נכון, ושאינו בר אכיפה. למרבה הצער אין מנוס אלא לקבוע כי בית המשפט לא מילא את חובתו להשלים ולתקן את פסק הדין.

עד כאן על חובה בית המשפט. ואולם גם לעזה"ד חובה כלפי ההליך, כלפי בית המשפט וככלפי הציבור.

בטרם ATIICHס להתנהלותו של עו"ד ויסולி ראוי לציין כי גם על המאשימה הייתה מוטלת החובה לפניות לבית המשפט בבקשת תיקון פרוטוקול הדיון, זאת מעת שהטעות התגלתה. לא ראוי כי הוגשה בקשה מתאימה ועל כך לא ניתן גם הסבר בדיון בפני.

מכאן עבור לחובתו של הסניגור, עו"ד ויסולி, שהוא ב"כ הנאשםת ולא הנאשמת, כפי שנרגשו. סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי הדין"), קובע כי "במilioי תפקידיו יפעלו עורר דין לטובות שלוותו בנאמנות ובמסירות, ויעזר לבית המשפט לעשות משפט". החוק מטיל על עורר הדין, לצד הדאגה לייצוג עניינו של הלקוח, גם חובה כלפי בית המשפט. הפרת חובה זו מהווה עבירה ממשמעת בהתאם להוראות סעיף 61 לחוק לשכת עורכי הדין. חובה זו גם באהה לידי ביטוי בהוראות סעיף 2 וסעיף 31 לכללי לשכת עורכי הדין (אטייקה מקצועית), תשם"ז-1986, המפרטים את חובת עורר הדין בשמירה על כבוד בית המשפט. חובת עורר הדין כלפי בית המשפט מהווה דבר חשוב ביצירת הקשר הרاءו בין העוסקים במלאתה ערכית הדין לעוסקים במלאתה השפיטה, קשר המבוסס על חובה הדידית ואמון הדדי [ראו: לימור זר-גוטמן "חובת עורר הדין לא להטעות את בית-המשפט" **עינוי משפט** כד 413 (2000)]. חובה זו היא חלק מהחובה הנאמנות של עורר הדין כלפי החברה [לימור זר-גוטמן "הנאמניות של עורר הדין" (2016)].

חובות אמון בדיין הישראלי 245 (רות פלאטו-שנער ויושע (שוקי) שבג עורכי 2016); מאיר שмагר "על האטייקה של המשפטן" **עינוי משפט** יא 171 (1986)]. מעוין בפרוטוקול בית משפט קמא קשה לראות כיצד מילא עו"ד ויסולி את חובתו כלפי בית המשפט וככלפי החברה. גם אם ציין כי הוא ב"כ הנאשמת ולא הנאשמת הרי שהתנהלותו תרמה לבלבול שנוצר, גם אם לא התקoon לכך. אין צורך לומר גם שבתקיido כ"קצין בית משפט" (officer of the court) הייתה מוטלת גם עליו החובה לפניות לבית המשפט בבקשת תיקון הפרוטוקול, לא כל שכן לא להתנגד לתיקון.

כפי שהובהר בהחלתו של בימ"ש קמא לאורך הפרוטוקול שבנדון וכן לאחר מכן, הטיעות שנפלה בcotרת המסמך ובדפים הראשונים לפרוטוקול, אשר המערער כונה "נאשמת" במקום "ב"כ הנאשמת" נבעה מבלבול כתוצאה מהתנהלות ב"כ הנאשמת ודבוריו כפי שהובאו בפרוטוקול דין מיום 14.09.22. למרות זאת לא תוקנהcotרת המסמך

בזה נרשם כי עו"ד יוסלי הוא הנאשםת והמשך המסמך עד עמ' 12 כאשר בכל אותן עמודים מכונה עו"ד יוסלי "נאשמת". בימ"ש קמא הסביר זאת בתקלה טכנית בנת המשפט וכי הורה על תיקון הטעות, אך הטעות תוקנה חלקיים בשל תקללה בנת המשפט. עם זאת, בסופו של דבר מסמך הפרוטוקול הכליל את הכרעת הדין וגורר הדין כולל בתוכו טעות שאינה טעות טכנית גרידא מכיוון שלא ניתן לישם גזר דין כאשר בcourtת המשפט מצוין "הנאשמת: עו"ד יוסלי אביעד". אף לאחר שהתגלתה הטעות המשיבה לא פvla להגשים בקשה לתקן הפרוטוקול וכותרתו ובימ"ש קמא לא פועל לתיקון הטעות, זאת כאשר ידוע שהדו"ח יצא נגד גב' מרים יוסלי ולא מדובר בדו"ח נגד עו"ד יוסלי אשר הוא לא הנאשם או ה"נאשמת" בתיק שבנדון.

האינטרס הציבורי הוא שהדו"ח בהליך זה יסתיים, בדרך של אכיפת החוק לפני מי שהפר את הדין וחנה באופן לא חוקי על המדרכה. עם זאת, אין ספק כי הליך זה, שתחילתו בדו"ח חניה בסכום זעום, חרג הרבה מעבר לגבולות היקף הרצוי להליך מסוג זה. בימ"ש קמא הקדיש זמן רב לדין בטענותיו הרבות של המערער. המערער הגיע ערעור על החלטה בבקשת הפסולות לבית המשפט העליון וכן הגיע ערעור לבימ"ש זה. התנהלותו של המערער, אשר ביקש להסביר את אחד משני הדוחות על שמו והעליה טענות מקדיימות רבות ושונות, כאשר ניסה ככל הנראה לטען טענות הקשורות לדו"ח שביקש להסביר על שמו גם במסגרת הדיון בדו"ח שלא ביקש להסביר על שמו באופן שבלב אל את בימ"ש קמא ויצר את הטעויות שנוצרו במסמך הפרוטוקול, הינה התנהלות בלתי רואיה באופן שועלה אף כדי שימוש לרעה בהליך משפט. יחד עם זאת, משהתגלתה הטעות היה על המשיבה ועל בימ"ש קמא לפעול לתקן הטעות שנפלה בcourtת ובמסמך הפרוטוקול שהכיל את הכרעת הדין וגורר הדין. כתע מצוי בתיק בימ"ש קמא מסמך גזר דין בו שם הנאשמת שגוי ושונה מהשם נשוא הדו"ח שמהווה כתוב האישום. לא ניתן להוציא את פסק הדין לפועל בשל הטעות שנפלה בcourtת ובמסמך הראשיונים הראשונים למסמך, שכן פרוטוקול הדיון לכואורה נוהל נגד "הנאשמת: עו"ד יוסלי אביעד" כאשר אין זה המצביע המופיע הנכון. لكن מדובר בפרוטוקול שנפל בו טעויות שאין אפשרות את אכיפתו של גזר דין שעוניו באדם שאינו "הנאשمت".

על כן, לאור האמור לעיל, באיזו בין כל השיקולים, נראה כי אין מנוס בהליך לא שגרתי זה מלhorות על ביטול הכרעת הדין וגורר הדין הכלולים במסמך פרוטוקול שנפלו בו טעויות באופן שלא ניתן להוציא לפועל את גזר הדין. אגדיש, בזיהירות הרואיה, כי מעין בפרוטוקול ובמסמכי בית משפט קמא נראיה כי לו היה נרשם ומתווד ההליך בדרך הנקונה כי אז לא היה מקום להתערב בנסיבות של בית משפט קמא, הן בהיבט העובדתי והן בהיבט המשפטי. אלא שהאופן שבו הפתח ההליך, בצורה הגולשת להתנהלות בלתי רואיה, תרם תרומתו לתוצר הסופי שהינו פסק דין שגוי המטיל על אדם אחריות לעבירה שפורטה בכתב אישום המיחס את ביצוע העבירה לאדם אחר. תוצאה זו אינה יכולה לעמוד.

אשר על כן, ומכל הטעמים שפורטו, הערעור נגד הכרעת הדין וגורר הדין מתקיים במובן זה שפסק דין של בימ"ש קמא מבוטל.

יש להבהיר עותק לצדים ולתיק בימ"ש קמא.

נition היום, א' تمוז תשפ"ג, 20 يونيو
2023, בהעדר הצדדים.

